

УЖГОРОД

МІСТО САКУР І ТЮЛЬПАНІВ

Місто цієї весни прикрашають і тисячі різнокольорових тюльпанів.

Це ніжно-білі Antarctic, темно-фіолетові Negrita, жовто-гарячі піоновидні Sun Lover, червоно-жовті з голчастою бахромою на кінчиках пелюстків Lambada, густомахрові, пурпурово-фіолетові з білим відтінком Blue Diamond, яскраво-червоні з махровими пелюстками Miranda, бузково-білі Holland beauty, яскраво-соковиті помаранчеві Van eijk, багатокольорові Carnival de Rio, ніжні рожево-біло-зелені Finola, елегантні рожеві Kyoko takahassi, яскраво-білі з бузковими штрихами Flaming Flag. Сорти – переважно ті, що висаджували у минулі роки, але є й новинки.

Квітнуть тюльпани, зокрема, на площах Народній, Поштової, Георгія Кірпи, а також клумбах на проспекті Свободи, транспортних колах Богдана Хмельницького, Марії Заньковецької, Миколи Бобяка-Тиводара Легоцького та багатьох інших локаціях.

Неймовірна краса весняного Ужгорода – на вулицях старовинного міста пишно цвітуть сакури

Масово японська вишня цвіте у центрі міста на вулицях Брацкайків, Олександра Довженка, Ференца Ракоці, що у мікрорайоні Малий Галагов, тут, до речі, ростуть найстаріші дерева, а також на вулицях Митній, Марії Заньковецької, Михайла Грушевського, сквері Томаша Масарика, проспекті Свободи – тут квітнуть і сакури, подаровані Посольством Японії в Україні, Київській та Слов'янській набережних, у сквері князя Лаборця і ще на багатьох інших локаціях Ужгорода. Напевно, не так і багато у місті вулиць, на яких не ростуть сакури. А можливо, таких і нема.

Ніжно-рожевий цвіт японської вишні став символом обласного центру Закарпаття навесні. Помилуватися цим прекрасним явищем можна буде приблизно ще з тиждень, втім, все залежить від погоди. Разом із тим вкотре просимо ужгородців та гостей міста, які хочуть зробити фото на згадку, дбайливо ставитися до дерев: не пригинати гілки, бо вони дуже крихкі й ламаються, не обривати цвіт – він швидко в'яне і до вази його не донесете!

УЖГОРОД

ЗАПРОШУЄ НА ЦВІТІННЯ САКУР

13-14 КВІТНЯ

12:00-20:00 Волонтерський ярмарок

сквер ім. Героїв Майдану – «Совине гніздо»

Ярмарок хендмейду та крафтових виробників

Рожеві смаколики

Тематична фотозона

Відкриті екскурсії

Виступи гуртів, колективів та музикантів

Катання на конях

Аніматори та ростові ляльки

Аквагрим і тату для дітей

Караоке та майстер-класи для малечі

Конкурс креативних рожевих костюмів

Пленер із художниками та конкурс картин

12:00 «Солодка локація» для дітей. Анімація

сквер ім. Героїв Майдану

13 КВІТНЯ

13:00 «Сакурова майстерка» для малечі

сквер ім. Героїв Майдану

13:00 Безкоштовна екскурсія містом

пл.Поштова (старт від знаку «Я люблю Ужгород»)

14:00 Лялькова вистава від Закарпатського академічного обласного театру ляльок «Бавка»

вул. Олександра Довженка

15:00 Локація живої музики «Під сакурами» (виступ академічного естрадно-духового оркестру Закарпатської обласної філармонії, саксофон, гітара)

вул. Олександра Довженка

14 КВІТНЯ

10:00 Sakura run – забіг (старт із пл. Поштової)

12:00 Sakura Art-простір від вихованців Дитячої професійної художньої студії Петра Свалявчика»

наб. Незалежності

13:00 Безкоштовна екскурсія містом

пл.Поштова (старт від знаку «Я люблю Ужгород»)

14:00 Лялькова вистава від Закарпатського академічного обласного театру ляльок «Бавка»

вул. Олександра Довженка

14:30 Вікторина про сакури

вул. Олександра Довженка

48 СТУДЕНТІВ УЖНУ ВІЯВИЛИ БАЖАННЯ СТАЖУВАТИСЯ ЦЬОГОРІЧ В УЖГОРОДСЬКІЙ МІСЬКІЙ РАДІ

Переважна більшість – студенти юридичного факультету, факультету міжнародних економічних відносин, крім того, інженерно-технічного факультету, іноземної філології, філологічного, суспільних наук, історії та міжнародних відносин, інформаційних технологій.

Днями з ними зустрілися й побажали успішного стажування міський голова Богдан Андрійів, проректорка УЖНУ з науково-педагогічної роботи Мирослава Лендьел, керівниця служби персоналу та спецроботи міськради Олена Макара, керівники структурних підрозділів міської ради.

Два тижні молоді стажуватиметься у більшості структурних підрозділів міської ради, зокрема, у відділах по роботі з депутатами та постійними комісіями, з питань запобігання та виявлення корупції, землекористування, публічних закупівель, ведення Державного реєстру виборців, служби у справах дітей, господарсько-експлуатаційному управлінні, управлінні програмного та комп'ютерного забезпечення, державного архітектурно-будівельного контролю, економічного розвитку міста, міжнародного співробітництва та інновацій, містобудування та архітектури, у справах культури, молоді та спорту, освіти, департаментах правового та організаційного забезпечення, забезпечення надання адміністративних послуг, соціальної політики.

Чергове стажування здійснюється за програмою «Перший кар'єрний крок», що реалізовується відповідно до «Меморандуму про співпрацю між ДВНЗ «Ужгородський національний університет» й Ужгородською міською радою».

В УЖГОРОДІ ВСТАНОВИЛИ СКУЛЬПТУРКУ РЕЖИСЕРУ "ТІНЕЙ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ" СЕРГІЮ ПАРАДЖАНОВУ

Мініскульптурку видатному українському та вірменському кінорежисеру, сценаристу, композитору Сергію Параджанову відкрили в Ужгороді. Встановили її поблизу Закарпатського облмуздрамтеатру біля вірменського пам'ятного знаку Хачкар.

кістю призів увійшла до Книги рекордів Гіннеса.

За свою творчу працю Сергій Параджанов удостоєний звання Народного артиста України та став лауреатом премії імені Тараса Шевченка.

Про себе сам митець казав: «Я – вірменин, який народився у Тбілісі й сидів у російській в'язниці за український націоналізм». У 1988 році Сергій Параджанов дав своє останнє інтерв'ю українською мовою, у якому, зокрема, сказав «Не можна допустити, щоб настав час, коли не буде слова українською чи не буде пісні українською, чи не буде сонця українського і не буде соняшника українського!».

Мініскульптурку геніальному режисеру встановили з ініціативи та за сприяння депутата Ужгородської міськради Арсена Мелкумяна. У відкритті скульптурки взяли участь представники Закарпатської ОВА, Ужгородської міської ради, Посольства Республіки Вірменія в Україні, товариств вірменів в Україні і на Закарпатті, духовенство, мешканці та гості обласного центру.

ШКОЛЯРІ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ЗАХИСНИКІВ «ОЧИМА»

Два FPV-дрони для військових 128-ї окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади придбав Ужгородський ліцей №8. Техніку днями передали представникам Ужгородського ТЦК та СП, щоб ті відправили нашим захисникам.

Як розповіла директорка закладу Лариса Мигалина, наприкінці березня в актовій залі ліцею відбувся благодійний концерт випускниці Беати Банго «На підтримку ЗСУ». Учнівський, батьківський та педагогічний колективи ліцею активно долучилися до збору коштів. За них і закупили дрони.

Представники Ужгородського ТЦК та СП подякували педагогам та школярам за ініціативу, поспілкувалися з молоддю, продемонстрували, як працює дрон.

Як додала Лариса Іванівна, учнівське самоврядування ліцею ініціює приєднання закладів освіти до акції «Школярський зліт. Забезпеч захисників «очима».

ЦИФРИ І ФАКТИ

158 мільйонів 395,34 тисячі гривень від початку повномасштабного вторгнення рф спрямували на підтримку захисників із бюджету Ужгородської міської територіальної громади.

Понад 49 мільйонів – лише за перші три місяці 2024 року, зокрема на придбання дронів та БПЛА – 25 мільйонів 831,640 тисяч гривень, на заходи у сфері обороноздатності й безпеки – 2 мільйони гривень, інформує відділ мобілізаційної та оборонної роботи міськради.

Субвенція надавалася із місцевого бюджету державному на підставі запитів командирів військових частин А 1778, 3115 НГУ, А 4447, А 2062, А 4714, А 7029, А 0445, А 4056, А 4638, А 4118, А 3719, А 1556, А 9938, 1493, Ужгородського зонального відділу Військової служби правопорядку, УСБУ у Закарпатській області, Закарпатського обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки.

Ужгородська міська територіальна громада й надалі надаватиме фінансову допомогу військовим частинам Збройних Сил України за зверненнями командирів частин.

ТОВ "КООП Ужгородський ринок"
ЗДАЄ В ОРЕНДУ ПРИМІЩЕННЯ
на другому та третьому поверхах
"зеленого ринку"
 (також ідальню, яка розташована на II поверсі)
 ТЕЛ. ДЛЯ ДОВІДОК: 095 512 0787.

ФОТОФАКТ

У БО БФ "Гуманітарний центр "Совине гніздо" минулого тижня внутрішньо переміщені особи, зареєстровані в Ужгороді, отримали:

- 30 пакетів із необхідними речами для дітей до 1 року;
- 50 пакетів з гігієнічними наборами;
- 60 пакетів з продуктовими наборами.

Протягом тижня волонтери видавали одяг, взуття, постільну білизну та посуд (видали 2000 одиниць).

Видачу гуманітарної допомоги здійснювали у партнерстві з PDUM Partnerschaft Deutschland-Ukraine/Moldova e. V., Luftfahrt ohne Grenzen / Wings of Help e.V. та іншими благодійниками.

Нагадуємо: за відповідними реєстраціями для отримання допомоги стежте на сторінках центру «Совине гніздо» в телеграмі або фейсбуку. Додаткову інформацію можна отримати на офіційній сторінці <https://sovyne.com.ua/>

СПОРТАНОНС: Uzhhorod Sakura Run 2024

У неділю, 14 квітня, запрошуємо долучитися до благодійного забігу під квітучими сакурами нашого міста. **УСІ ВИРУЧЕНІ КОШТИ ПЕРЕРАХУЮТЬ** на потреби ЗСУ.

ДИСТАНЦІЇ:
 ~ 2 км (одне коло центральною частиною міста)
 ~ 4 км (два кола центральною частиною міста)

Старт: пл. Поштова, поруч із будівлею Ужгородської міської ради. 09:00 – початок реєстрації; 09:50 – розминка; 10:00 – старт. Дрескод із рожевими елементами вітається.

Нагородження відбуватиметься серед чоловіків та жінок на обох дистанціях. Лідери отримають призи від наших партнерів. **Зверніть увагу: основна частина дистанції пролягатиме бруківкою.** Організатори заходу: Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради; Uzhhorod Running Club - Ужгородський Біговий Клуб.

УЖГОРОД У ЖАЛОБІ...

Ужгород 10 квітня попрощався із 41-річним головним сержантом Міланом Бабілою. Військовий загинув 4 квітня 2024 року, захищаючи Україну та залишаючись до кінця вірним військовій присязі.

Мілан Тиборович Бабіла народився 29 березня 1983 року. Навчався в ужгородській школі №5, тривалий час працював на виробництві дверей. Добровольцем пішов на війну, щоб обороняти рідну країну від російських агресорів.

Прощалися із воїном на площі Народній. Віддати шану захиснику прийшли рідні, близькі, друзі-волонтери, міський голова Богдан Андрійів, секретар міської ради Ігор Чорній, військові, містяни.

Від головнокомандувача Збройних Сил України генерала Олександра Сирського зачитали пам'ятний лист на знак глибокої вдячності за жертвне служіння в лавах ЗСУ.

Поховали Мілана Бабілу на Пагорбі Слави. У загиблого залишилися дружина, донька і син. **Вічна пам'ять і шана Герою!**

ФРАНЦІЯ ДОПОМАГАТИМЕ МІСТАМ УКРАЇНИ

у вирішенні проблем життєдіяльності муніципалітетів

Міський голова Богдан Андрійів зустрівся у межах робочого візиту зі спеціальним уповноваженим Президента Французької Республіки з питань економічної допомоги та відновлення України П'єром Ельброном.

Найважливіше у цьому візиті – обговорення міжнародної й міжрегіональної співпраці та фінансової підтримки, зокрема, і для нашого міста. Пан Ельброн розповів, що очікує від зустрічі: отримати інформацію про ситуацію в регіоні та

місті, з'ясувати його потреби в сферах фінансів, охорони здоров'я, інфраструктури, туризму й рекреації.

Міський голова виокремив важливі аспекти з життя Ужгорода, а саме розповів, наскільки зросла чисельність населення міста у зв'язку з прибуттям за час війни вимушено переселених осіб, а також значної кількості релокованих підприємств. Зазначив він і на проблемі нестачі житла для ВПО, браку місць у дитячих садочках і школах, але це міська влада намагається поступово вирішувати.

Важливий підсумок зустрічі, у якій взяли участь також керівник служби спеціального уповноваженого Огюстен-Максенс Ронсен, заступник керівника економічного відділу Посольства Франції в Україні Янік Хароніс, начальниця управління міжнародного співробітництва та інновацій Вікторія Тарахонич та її заступниця Вікторія Білас, те, що французькі гості повідомили – сприятимуть в отриманні містами України кредитів на вигідних умовах для вирішення проблем життєдіяльності муніципалітетів.

Завершили візит мініекскурсією для закордонних гостей центральною частиною міста. Французькі дипломати були приємно вражені прогулянкою під нашими сакурами.

УЖГОРОДЦІ НЕ ЗАБУВАЮТЬ ПРО ХАРКІВ,

як й про інші міста, де росія щоденно чинить злочини

Більше тисячі ужгородських школярів провели захід на підтримку дітей Харківщини – акція #powerkharkiv відбулася на набережній Незалежності.

Діти різного віку крейдою на асфальті малювали й писали в патріотичних кольорах слова підтримки дітям Харкова, які живуть під постійними обстрілами російських агресорів, не мають можливості навчатися у стінах рідних шкіл, спілкуватися та

гратися, як звикли, на вулицях, у дворах, майданчиках зі своїми друзями.

Серед школярів, які взяли участь в акції – і діти з Харкова, які вимушено переїхали до Ужгорода через війну. Загалом у закладах освіти міста навчаються 210 дітей з Харківщини, розповіла начальниця Управління освіти Ужгородської міської ради Наталія Баранюк.

Ужгородці не забувають про Харків, як й про інші міста, де росія щоденно чинить злочини. Ужгородці хочуть, щоб усі діти мали щасливе дитинство. Усе це намагалися зобразити у дописах на центральній набережній школярі.

«ГРАНТИ ЯК ДЖЕРЕЛО ФІНАНСУВАННЯ СТАРТАПУ. ЮРИДИЧНА БЕЗПЕКА СТАРТАПУ»

– таку тему обрали для другого навчання у межах конкурсного відбору «Цікава ідея – успішна громада», що днями відбулося в Ужгороді. Як ми вже інформували, захід організує Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради спільно з бізнес-спільнотою «Board Закарпаття».

Власним досвідом з пошуків грантів, розробки чисельних стартапів, формування проектних заявок, бізнес-планів, розвитку кошторисів та соціальної складової стартапів, поділився учасник Board Закарпаття, власник компанії «Прайм Снек», «Абрис Арт», «On-Air Studio» Пилип Гришин.

Учасниця «Board Закарпаття», адвокат, засновни-

ця юридичної фірми «Неві Консалтинг Груп», керівниця юридичного департаменту IT стартапу Platma (США, Кіпр, Україна, Португалія) Майя Святашова розповіла, як зареєструвати власний бізнес, про вибір юрисдикції, розкрила питання оподаткування, тонкощі реєстрації торгової марки та об'єктів інтелектуальної власності, дотримання антимонопольного законодавства та про договірну діяльність компанії.

Під час розмови спікери відповіли на всі запитання, які цікавили учасників навчання, інформує управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.

Принагідно анонсуємо наступні навчання – запланували теми фінансів, зокрема розробки бізнес-плану, залучення інвестицій; презентації проекту; ведення переговорів. *Стежте за анонсами та долучайтеся!*

НІКОЛИ НЕ ЗДАВАЙТЕСЬ ТА НЕ СТАВТЕ СОБІ ОБМЕЖЕННЯ В ЖИТТІ

Відкритий захід для молоді – навчання в межах конкурсу «Цікава ідея – успішна громада» на тему «Фінанси стартапу: що обов'язково врахувати на етапі запуску бізнесу» – провели в Ужгороді.

Експерт у галузі управління фінансами і бухгалтерських послуг, співвласник, партнер у консалтинговій компанії Yabryk Management Group Ігор Глузь поділився з молоддю цікавою інформацією та власним досвідом. Зокрема, розповів про складову фінансового плану:

cash flow, P&L, баланс; прибуток від операційної діяльності, нюанси фінансової та інвестиційної діяльності; про витрати та контроль фінансового стану, бюджетування і планування витрат.

Як інформує управління у справах культури, молоді

та спорту міської ради, спікер також відповів на всі питання, які цікавили учасників заходу.

Ніколи не здавайтесь, ніколи не пізно починати щось робити та не ставити собі обмеження в житті – такі поради дав Ігор Глузь присутнім.

Організатори заходу – управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради спільно з бізнес-спільнотою Board Закарпаття.

Стежте за анонсами наступних навчань та долучайтеся до заходів!

ЯК РОЗРОБЛЯТИ БІЗНЕС-ПЛАН, З ЧОГО ВІН СКЛАДАЄТЬСЯ І ДЛЯ ЧОГО ПОТРІБЕН

«Від створення бізнес-плану до залучення інвестицій в стартап» – тему, яку ми анонсували, обговорили цієї середи та спробували свої сили, виконуючи практичні завдання спікера, учасники чергового навчання у межах конкурсного відбору «Цікава ідея – успішна громада».

Заходи для молоді організує управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської

Taxi, Viper Gym, IceLand, Sakura, Yabryk Management Group.

Василь Ябрик розповів, як розробляти бізнес-план, з чого він складається і для чого потрібен, про інвестиційний бюджет, дохідну частину, різницю між постійними та змінними витратами, що таке фінансовий план і для чого він потрібен. Усе – на прикладі роботи власного фітнес-центру.

Ну а далі було найцікавіше – пан Ябрик розділив учасників заходу на групи, кожній дав завдання на основі його презентації створити бізнес-план, фінансовий план, сформувавши інвестиційний бюджет. За підсумками презентацій та обговорень визначили, хто найкраще впорався із завданням. Дві групи-переможниці отримали заохочувальні призи місячний та пів річний абонементи на відвідування спортзалу.

«Немає нічого неможливого. Якщо є бажання і енергія,

ради спільно з бізнес-спільнотою Board Закарпаття. А спікером вечора був відомий підприємець Василь Ябрик – засновник бренду Краупа, власник: МОЕсо

ти все можеш. Вся інформація доступна спеціалісти хочуть ділитися знаннями. Якщо чогось не можеш знайти в інтернеті – запитай і тобі допоможуть. Все для цього є. Бери і роби» – таку пораду дав учасникам Василь Ябрик.

ДО УВАГИ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міськрада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кваліфікованими кадрами на вільні робочі місця:

- Діловод – заробітна плата 20300 гривень – Обмін ел. повідомленнями через службову систему та вчасне доведення до виконавців; робота з внутрішніми документами, контроль їх виконання; контроль документів на відповідність встановленим нормам.

- Головний бухгалтер – заробітна плата 20000 гривень – Знання бухгалтерського обліку, вміння користуватись програмним забезпеченням, своєчасне подання всією бухгалтерської звітності.

- Швачка – заробітна плата 15000 гривень – Виконувати роботи з пошиття спеціального одягу. Потрібні знання будови та призначення машин, які обслуговує працівник; види тканин і фурнітури; послідовність виконання операцій пошиву виробів. Надається ґуртожиток, обіди за пільговими цінами.

- Вихователь закладу дошкільної освіти – заробітна плата 10385 гривень – Вихователь ГПД. Планує, організовує та здійснює виховання учнів. Проводить повсякденну роботу, яка забезпечує створення умов для соціально-психологічної

реабілітації учнів, їх соціальної та трудової адаптації. Використовує різноманітні прийоми, методичні засоби виховання та навчання школярів.

- Асистент вихователя закладу дошкільної освіти – заробітна плата 10385 гривень. Допомогає в організації навчально-виховного процесу в групі з інклюзивним навчанням; Надає допомогу вихованцям в організації робочого місця; проводить спостереження за дитиною з метою вивчення її індивідуальних особливостей, здібностей, інтересів та потреб.

- Адміністратор – заробітна плата 10000 гривень – Виконувати функції адміністратора закладу дошкільної та позашкільної освіти.

- Інженер-лаборант – заробітна плата 18000 гривень. Працювати в конструкторсько-виробничому відділі. Контроль замірів на дільниці емалювання, проведення необхідних розрахунків. Забезпечення лабораторного контролю відповідності якості сировини, матеріалів, готової продукції стандартам, ТУ і вимогам екологічної безпеки.

За детальнішою інформацією звертайтеся до Ужгородської філії Закарпатського обласного центру зайнятості: м.Ужгород, вул. А. Новака, 45. Контактні телефони: +380508005590, +380442449486.

На невеличкій вулиці Замковій, трохи нижче будівлі нинішнього юридичного факультету УжНУ, між деревами заховалася красива білосніжна вілла. Нині в ній діє Центр гунгарології УжНУ, а колись то був особняк відомого політика, прем'єр-міністра першого автономного уряду Підкарпатської Русі, а згодом депутата угорського парламенту Андрія Броді.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ ВІЛЛИ АНДРІЯ БРОДІ

Про Андрія Броді в Інтернеті написано чимало. Свого часу він був справді помітною фігурою місцевого політикуму: у 1920 році виступив співорганізатором партії Підкарпатський землеробський союз (пізніше Автономно-землеробський союз), у 1933-му очолив партію, кілька років представляючи її в чехословацькому парламенті. У 1938-му став прем'єр-міністром Підкарпатської Русі, однак не пропрацював і місяця, бо був заарештований нібито за співпрацю з Угорщиною і державну зраду. Наступного року його звільнили, а після зустрічі з президентом Чехословаччини відправили лікуватися в Татри.

Коли край у 1938-му відійшов до Угорщини, Андрій Броді повернувся додому і став депутатом угорського парламенту. А після проходження фронту Другої світової війни через Карпати політик був заарештований органами НКВС, згодом засуджений і розстріляний за співпрацю з ворогом. Реабілітували Андрія Броді за відсутністю складу злочину лише у 1991-му році.

Нині ми не будемо аналізувати політичну діяльність Андрія Броді – натомість переповімо історію будинку, який належав родині прем'єр-міністра Підкарпатської Русі. Розповів цю історію нині вже покійний син політика Андрій (Ондраш) Броді, котрий проживав у Будапешті.

«Багато того, що написано в Інтернеті про мого батька, не є правдою, – почав розповідь Андрій Андрійович. – В радянські часи говорили, що віллу він збудував за гроші, здобуті нечесним шляхом, але то теж неправда. Дідусь і бабуся, тобто батьки мого тата, дуже багато років пропрацювали в Америці – звідти і гроші. Дід працював там 36 років і лише помираючи приїхав додому (він, до речі, був похований на кладовищі, на місці якого нині розташований Музей народної архітектури та побуту), а бабуся працювала в Америці 16 років. Старша сестра мого батька – Катерина – теж поїхала до США. У Каліфорнії вони з чоловіком мали прибутковий бізнес – кілька невеликих готелів. Саме сестра й надсилала батькові кошти на будівництво цього будинку, а ще морем прислала йому в подарунок шикарний автомобіль – чорний лімузин «Б'юїк», подібного до якого не було не те, що в Ужгороді, а й в усьому краї. Забігаючи наперед, скажу, що потім той «Б'юїк» я бачив іноді на дорогах до 1990-х років. Розповідали, що на ньому їздить голова колгоспу якогось із сіл Ужгородського району.

Словом, зводити власну віллу батько почав з фінансовою допомогою батьків і сестри. На той час йому було вже 39 років і він якраз одружився на моїй мамі, котрій було всього 19 років. Не так давно я отримав копію документу, що для зведення будинку батько купив у міської управи земельну ділянку на схилі гори. На цій ділянці вже стояв невеличкий будиночок.

Зводити новий будинок там почали у 1934-му. Знаю, що поки велось будівництво, батьки жили в орендованому помешканні на тій же вулиці.

Через те, що ділянка розташовувалася на схилі, планування будинку було досить цікавим. Якщо поглянути з вулиці Ольбрахта, то стоїть він на трьох терасах: найнижча, укріплена підпірною стіною, була нашим садом з басейном, далі – ще одна підпирна стіна і нижній, напівпідвальний поверх, а далі верхній поверх, який і має центральний вихід на вулицю Замкову. Знаю, що будинок цей не є завершеним, бо батьки планували згодом звести ще один, фактично третій, поверх, де були би кімнати для дітей.

Переїхали туди тато з мамою у 1935 році, а в 1936-му там вже народилася моя старша сестра. Я народився у 1941-му році, тому будинок і батька майже не пам'ятаю. Один із таких дитячих спогадів – кахлі на кухні, які я розбиваю якимось молоточком. Батько підбіг до мене, почав сварити, а мама захищала. Ще пам'ятаю запах татового капелюха. Це єдине, що у нас від нього збереглося. Той запах був міцний, такий гіркуватий від одеколону.

Щодо будинку, то в ньому було 6 кімнат. На нижньому поверсі були кімнати для гостей (до нас часто приїздила бабуся), господарське приміщення, туалет. На верхньому були хол, кухня, ванна кімната, два туалети, робочий кабінет батька з різьбленим письмовим столом і меблями, а також великою бібліотекою з безліччю книг, спальня батьків, яка відділялася від ідальні скляними розсувними дверима, й кімната дітей.

От ви згадали про басейн, який в ті часи був для приватних вілл рідкістю. То я вам скажу, що жодного разу в тому басейні ніхто не купався. Коли робітники завершили його будівництво, надворі вже була осінь, а потім нас із дому вигнали, тож ми навіть не встигли його випробувати.

Коли восени 1944-го батько дізнався про наближення радянських військ, він про всяк випадок (щоб не потрапили, наприклад, під бомбардування) вивіз на машині родину в маленьке словацьке село неподалік ниніш-

нього кордону, де у нього жили друзі. А сам повернувся назад до Ужгорода. Йому багато разів казали, аби тікав геть, бо буде мати проблеми з радянською

владою. Нас до останнього чекав літак на Швейцарію, в якому тікали угорські чиновники. Але батько вірив, що коли його з чехословацької тюрми випустять, то цього разу він теж зможе довести, що нічого поганого не робив. Казав: «Я своїх людей не кину, я зла не робив, лише боровся за автономію краю. Може, зможу її добитися зараз».

Вже потім ми дізналися, що коли він лише під'їжджав до Ужгорода, по ньому відкрили вогонь, поранили в стегно. Автомобіль солдати одразу забрали, батька повезли спочатку в лікарню, а потім одразу до в'язниці.

Мама з малими дітьми чекала батька 2 дні, а потім взяла нас за ручки і пішки повела до Ужгорода. Потім розповідала, що підійшла до нашого будинку й побачила жакливу картину: у домі повно п'яних партизанів, все розбите й брудне. Звісно, в дім їй ніхто не пустив, керівник партизан Тканок навіть дитячі речі не хотів віддати. Мама ледве випросила одну дитячу подушку. Не знаючи куди йти, попросилася жити до господарів того будинку, де вони з батьком винаймали квартиру. Подружжя Колмарів було дуже добрим, вони прихистили нас на певний час. Лише через 2 роки нашій родині виділили одну кімнатку в будинку по вулиці Підвальної (нинішній І.Ольбрахта) – зовсім близько від нашої вілли. Тож ми бачили, як змінювалися гос-

подарі нашого колишнього будинку, знали, що він був службовим житлом для високих чинів військових, що там жили якісь генерали. Потім там ненадовго облаштували дитячий садок, куди певний час ходила навіть моя донька.

Що сталося з нашими меблями й речами – загадка. Мамі казали, що будинок розгра-

бували ще партизани, котрі першими його зайняли. Вже потім, коли батька було реабілітовано й членам родин реабілітованих держава пропонувала виплатити компенсацію за втрачене майно, мені показали документ з описом того, що було конфісковане в домі батька рішенням суду. В ньому йшлося про те, що в будинку по вулиці

Учительській, 12 конфіскували: піаніно чорного кольору, комод, стільці, трюмо, диван, жіноче пальто, халати кольорові, жіночі блузки все у такій-то кількості, ще повно всяких речей, а в кінці (і це мене просто морально вбило!) дитячі туфлі – 5 шт. Це ж не люди були, а мародери справжні!

Я тоді попросив, аби держава повернула нашій родині будинок. Але мені відповіли, що в будівлі працює Центр гунгарології університету, який вони не можуть виселити. Замість будинку виплатили мені суму, на яку в той час (я вже тоді проживав в Угорщині) я міг придбати в Будапешті хіба що хороший холодильник. От і все.

Ще скажу кілька слів про батька. Його судив у 1946-му Володій 27-річний партизан Василь Русин, який навіть не мав відповідної освіти. Він потім

Тоді ж видали інформацію про місце поховання на кладовищі по вулиці Капушанській, але там уже неможливо було виявити могилу. Жодної позначки про батька чи інших розстріляних там немає. Можливо, їх просто закопали в чужі свіжі могили, аби й сліду не було. У кінці 1990-х наша родина провела символічний обряд перепоховання. На тому ж кладовищі ми встановили хрест із іменем батька й надписом про інших репресованих, але хрест незабаром зник».

Деякий час тому колишній директор Центру гунгарології УжНУ, професор Петро Лизанець теж розповідав нам про історію будівлі, яку колись буквально відродив. Показуючи просторі кімнати колишнього маєтку, він зауважував, що коли в кінці 1980-х шукав для розширення Центру гунгарології нове приміщення, прийшов сюди й побачив картину неймовірного руйнування.

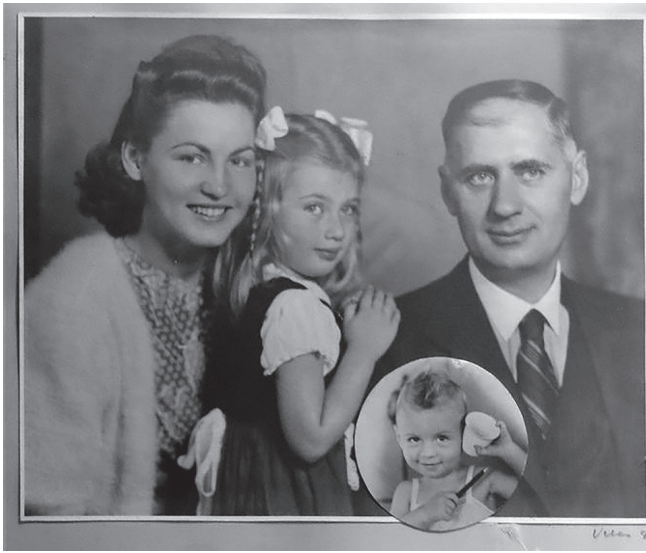
«Цю будівлю обдерли до цегли. Тут не було ані дверей, ані вікон, ані паркету – нічого. Голі стіни з купкою сміття, посеред якого місцева дівтора гралася в хованки. Хто зробив таке з будівлею – незрозуміло. Знаю, що колись тут був дитсадок, але його швидко закрили, бо діти, спускаючись на нижній поверх крутими східцями без перил, постійно падали й травмувалися. Тоді, видно, чиновники вирішили, що приміщення для дитсадка не підходить і на певний час його покинули.

Я розумів, що привести до ладу таке приміщення буде коштувати дуже дорого. Тоді всі витрати взяв на себе уряд Угорщини. Нам не лише повністю відремонтували будинок, а ще й добудували напівкруглі балкони, яких до того не було. В ті роки також провели озеленення, тому в нас така гарна зелена територія. Я чув, що колись родина Андрія Броді намагалася повернути цю будівлю. І ще тоді казав,

що не матиму нічого проти того, аби вілла повернулася її першим власникам. Але в родині нічого не вийшло. Ми зберігали будівлю всі ці роки, наскільки могли. Басейном не користуємося, він так і пустує. Ми ж не плавали сюди прийшли, а наукою займатися, тому відновити його не мали ні часу, ні коштів», – зізнавався Петро Миколайович.

У жовтні 2023-го до 35-річчя Центру гунгарології на подвір'ї освітнього центру робили ремонт, привівши до ладу й басейн колишньої вілли Броді. В ньому й досі, за от уже майже 90 років, ніхто так і не купався. А нещодавно біля басейну обвалилася земля й спелеологи виявили старий покинутий підвал. Щодо Андрія Броді, то він повернувся до своєї вілли у вигляді погруддя, яке встановили в холі Центру гунгарології у 2023 році.

Тетяна ЛІПЕРАТІ
"Про Захід"

Нещодавно в Ужгороді побачила світ збірка поезії «Подих війни». Авторкою її є харківська юристка й волонтерка «Руху підтримки закарпатських військових-Ужгород» Олена Прібиткова, котра вже два роки мешкає на Закарпатті. Цікаво, що до повномасштабної війни пані Олена віршів майже не писала, а після вимушеного виїзду з Харкова віршовані рядки, наче, самі попросилися на світ. Ці вірші – хронологія війни, кожен із них присвячений певній події в житті України, емоціям та переживанням, що вирували в цей час в душі авторки; людям, котрі стали символами нашої боротьби; незламній вірі в перемогу та щасливе майбутнє країни. Як народжувалася збірка та чому її читають зі сльозами на очах – читайте в нашому матеріалі.

– Пані Олено, перша поезія з вашої збірки датована 4 квітня 2022 року. Що трапилося тоді такого, що ви почали писати?

– 4 квітня 2022 року ми вже були в Ужгороді. До того я справді майже не писала віршів, але пробувала писати есе, навіть перемогла в цьому жанрі в літературному конкурсі Національної асоціації адвокатів України. На початку повномасштабного вторгнення ми з чоловіком не хотіли виїжджати з Харкова, хоча жили в одному з північних районів міста, де було дуже гаряче. В наш будинок було три влучання, район обстрілювали безкінечно й раптово, без оголошення повітряних тривог. Одного дня, розуміючи, що якщо нам розіб'ють автомобіль, виїхати буде вкрай важко, ми прийняли усвідомлене рішення покинути Харків. Я запарувала в авто лише продукти харчування, їхала в одному спортивному костюмі, майже без речей. І коли ми після всього цього приїхали до Ужгорода, контраст був таким разючим, що це просто ввело мене в стрес. Тобто в Харкові стрес якось не відчувався, а тут накрило. Бо я побачила зовсім інше життя і мені тоді здалося, що люди не розуміють, що в країні йде страшна війна. Мабуть, вірші почали народжуватися саме через

«ПОДИХ ВІЙНИ» – ХРОНОЛОГІЯ ДВОХ РОКІВ У ВІРШАХ ОЛЕНИ ПРІБИТКОВОЇ

пережиті тоді події. Одного ранку, 4 квітня 2022 року, я сходу накидала в нотатки телефона вірш. І відтоді досить часто відчуваю потребу викласти свої думки й переживання в такій формі.

– Може, це була ваша потреба виговоритися?

– Так, це була, можна сказати, моя сублімація. Коли я писала вірші, мені ставало легше. Мабуть, справді треба було поговорити про те, що боліло. От і наговорила зрештою на цілу книжку.

– Чому ви обрали для життя саме Ужгород?

– Я бувала тут раніше, ми маємо в місті добрих друзів, котрі допомогли нам орендувати квартиру. Знаєте, я давно мріяла побачити квітучі сакури. І коли ми приїхали у 2022 році й незабаром розквітла сакура, мені, пам'ятаю, подумалося: «Ну не такою ж ціною...».

– Як швидко минуло оце відчуття розчарування, яке з'явилося в перші дні в Ужгороді?

– Воно минуло, коли я побачила, які крутезні тут люди. Насправді зараз я оточена тими людьми, які допомагають країні, яким небагато, які стали для мене другою родиною. Нині я вважаю Ужгород містом, яке мене надихає. От зараз, коли я йшла до вас на зустріч, дорогою фотографувала сакури, відправляла друзям і писала, що в нас вже цвітуть сакури. Ключове слово – «у нас». Тобто ловлю себе на думці, що ми вже тут інтегрувалися.

– Як ви прийшли у волонтерство?

– Проживши місяць в Ужгороді, ми з чоловіком почали шукати, де можемо бути корисними. Здружилися з «Рухом підтримки закарпатських військових-Ужгород». Мій чоловік, маючи законні підстави для перетину кордону, почав їздити за межі країни й завозити звітні тактичне взуття, військовий одяг, дрони, ліки, турнікети та інші речі, необхідні для війська. А я почала надавати юридичну допомогу: спершу для вимушено переселених осіб, а потім для військовослужбовців. Протягом минулого року від поранених бійців було дуже багато запитів про виплати так званих «бойових» під час їхнього лікування. Там є певні особливості, які потрібно зна-

ти, тож я надавала такого роду консультації й допомогу. І мені дуже приємно, що нам вдалося багатьом хлопцям допомогти. Всі, з ким я працювала, отри-

загіблій від удару ракети «сонячної дівчинці» з Вінниці тощо. Є сатирична байка про події війни, є емоції матерів, котрі втратили дітей, – все те, що відчувається;

гади. Від моїх читачів я часто чую, що ця поезія є важливою, бо деякі події вже починають забуватися, а в моїй книжці ці події у віршованій формі подані послідовно, тобто знову нагадують про те, що ми пережили. Хоча були й такі читачі, котрі зізнавалися, що поки не можуть прочитати збірку – і я їх розумію, бо в кожного з нас ступінь травмування різний і можливості відновлення теж різні.

– Останній вірш збірки датується 31 грудня 2023 року. Чому зупинилися на цій даті?

– Збірка «Подих війни» вийшла до другої річниці повномасштабної війни – так мною було задумано. Це не означає, що 31 грудня я припинила писати вірші, вони пишуться досі. У Броварах один із гостей презентації підійшов до мене й побажав, аби наступною після «Подиху війни» я видала збірку віршів «Подих Перемоги». Ця ідея мене дуже вразила, бо я не думала раніше про те, чи писатиму далі, чи видаватиму далі свої поезії. Хоча певний подих Перемоги вже зараз відчувається у моїх віршах, адже вони містять надію. Попри все страшно, що відбувається навколо, я вірю в нашу Перемогу.

– Знаю, що з продажу кожної книжки ви віддаєте 15% на потреби армії.

– Так, обов'язково, хоча поки що я не можу похвалитися тим, що назбирала якусь відчутну суму.

– Ви сказали, що віршотерапія дуже допомогла вам на початку повномасштабного вторгнення. Але якщо вірші досі пишуться, значить, вам досі

болить...

– Звісно, бо як може нині комусь в Україні не боліти від того, що відбувається навкруги? Мене, наприклад, дуже болить від нинішнього великого розшарування суспільства. Якщо спершу люди дуже згуртувалися, то зараз бачимо, що поряд існують безкінечний героїзм і безкінечний занепад. На жаль, до мене, як до адвоката, часто звертаються з проханням допомогти уникнути мобілізації, але я принципово не працюю з такими людьми. Всі зараз люблять говорити про свої права, але ніхто не згадує про свій конституційний обов'язок захищати країну. Також мене болить, коли в такій складній для країни час, який вимагає згуртування, до мене, як до адвоката, звертаються члени родин, які не можуть поділитися, до прикладу, гараж. Ну хіба не можна на тлі війни якось домовитися про той гараж? Ми ж усі, наче, вже мали зрозуміти, що найцінніше зараз береться за руку і складається в одну валізу.

– А чи є у збірці особливий для вас вірш?

– Мабуть, найулюбленішою є поезія, яка називається «Дім». Але маю також особливий вірш, присвячений моєму двоюрідному брату Василю, котрий воює ще з 2015 року. Він мріє побувати в Карпатах, ще ніколи тут не був, тож ця поезія – про наші плани поїхати після завершення війни по всій нашій прекрасній країні.

Тетяна ЛІТЕРАТ

«Про Захід»

мали ці виплати. Звісно, крім виплат, було ще багато інших запитів: про порядок лікування, особливості проходження ВЛК, МСЕК, звільнення зі служби тощо. Також допомагаю сім'ям загиблих, військовополонених та зниклих безвісти забезпечити свої права та вжити заходів з розшуку рідних. Але загалом співпраця з «Рухом підтримки закарпатських військових-Ужгород» допомогла, в першу чергу, мені самій: стабілізувала мій стан, дала можливість якось себе реалізувати, бо на початку я відчувала себе дуже розгубленою, не розуміла, що я взагалі тут роблю. Тепер я знаю, що тут роблю – і дуже вдячна за це.

– Повертаючись до віршів, розкажіть, будь ласка, як ви вирішили оформити їх у книжку.

– Спершу про книжку я не думала, публікувала вірші у соціальних мережах, причому навіть не підписувала їх. Багатьом читачам вони дуже подобалися, були теплі й щемливі відгуки. Тоді чоловік сказав, аби я обов'язково зазначала своє авторство. А згодом люди почали радити зібрати поезії в збірку. І я ризикнула.

– Як би ви описали свою збірку?

– Вона є хронологією війни. В поезіях описано багато подій, які мене вразили протягом останніх двох років. Є багато присвят: герою України Олександру Мацієвському, «азовцям», загиблим дівчатам-вуличним співакам із Запоріжжя, розстріляним юним партизанам Бердянська,

все те, що проходить крізь серця й душі під час цієї війни.

– Як це відбувається? Ви почули сумну новину й одразу про неї пишете чи робите це перед сном, десь у дорозі, на прогулянці?

– Хвилю емоцій у мене може викликати не лише новина, а навіть якась картинка на тему війни в соцмережах. На початку вірші зазвичай писалися вранці – так, наче, вночі щось накопичилося і вранці захотіло вилитися в поезію.

– Чи не пропонували вам поставити ваші вірші на музику?

– Так, двічі до мене зверталися з такою пропозицією. Але я не знаю, чи вдалося реалізувати цю ідею.

– Нещодавно у вас проходила презентація «Подиху війни» в Ужгороді, а перед тим ви презентували збірку в Броварах. Чи відчували ви різницю в тому, як сприймають вашу поезію в різних куточках України?

– Загалом я провела вже три презентації цієї збірки: одну – в Броварах і дві – в Ужгороді: на чаюванні в «Русі підтримки закарпатських військових-Ужгород» і у винному клубі «Сировина». На всіх презентаціях, де би вони не проходили, люди плачуть, люди сміються (коли зачитую сатиричні вірші) – різниці немає. Я намагаюся читати на презентаціях різну поезію, аби не заганяти цілком аудиторію в складні вірші, у болючі спо-

ЯК НЕ ХВОРИТИ

85% хвороб підуть назавжди, якщо припините робити ці речі

Бути здоровим – це значить мати якісне життя і практично не хворіти. Адже коли хворієш, нічого не хочеться і ніщо не радує. Як бути здоровими і не хворіти? Деякі звички погано впливають на організм, тому їх варто позбутися, щоб мати міцне здоров'я. Потрібно просто раз і назавжди позбутися цих звичок, які призводять до 85% хвороб.

НЕ ВАРТО ХВИЛЮВАТИСЯ – ЦЕ ПРИЗВОДИТЬ ДО ПСИХОСОМАТИЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

Усі негативні відчуття – це психологічна та фізична реакція нашого тіла, що допомагає нам краще впоратися з будь-якою критичною чи негативною ситуацією. Організм, виділяючи гормони, прискорює серцевий ритм та готує м'язи до повної бойової готовності. Але хронічні негативні емоції можуть мати важкі наслідки для здоров'я, викликаючи тривожність, безсоння, депресію та головний біль.

Негативні емоції та хвилювання дуже важко переносяться нашим тілом, страждають всі системи організму.

ЦЕНТРАЛЬНА НЕРВОВА ТА ЕНДОКРИННА СИСТЕМИ. Якщо нерви на межі, це може стати причиною переїдання, надмірного вживання алкоголю та інших пагубних звичок.

СЕРЦЕВО-СУДИННА СИСТЕМА. Серце в стані стресу працює швидше, це може призвести до підвищення тиску та серцевого нападу.

ТРАВНА СИСТЕМА. У стані стресу печінка виробляє надлишок цукру, що може призвести до діабету другого типу. Також через хвилювання у людини можуть бути болі в животі, нудота та печія.

ІМУННА СИСТЕМА. Під час надмірних хвилювань знижується імунітет, тому люди дуже часто хворіють на застуду та грип.

НЕ СЛІД ПРОПУСКАТИ СОН – ЦЕ ПРИЗВОДИТЬ ДО БАГАТЬОХ ХВОРОБ

Безсоння виснажує організм, робить людину кволою, розсіяною та постійно втомленою. Тому потрібно якісно відпочивати, щоб організм устигав відновитися. Якщо довго не спати, можна отримати хвороби серця, ожиріння і навіть онкологію.

У людини, яка не висипається знижується активність мозку, можуть бути галюцинації. Починаються проблеми з мовленням, мозок не може приймати адекватні рішення, з'являється роздратування, розсіяність, неухважність, порушується зір та слух.

НЕ МОЖНА ЗЛОВЖИВАТИ АЛКОГОЛЬНИМИ НАПОЯМИ

Зловживання алкоголем призводить до безлічі хвороб та проблем. Що може зробити алкоголь з людиною? Він негативно впливає на організм, викликаючи глибокі розлади діяльності травної системи, печінки, підшлункової залози, органів дихання, нирок, статевої системи. Також алкоголь може стати причиною деменції та онкології.

Якщо ви вживаєте алкоголь, то слід дотримуватися припустимої норми для жінок та чоловіків, також пити разом зі спиртними напоями воду. Тоді вплив етилового спирту значно зменшиться, і печінка швидше виведе його з організму.

Здавалося б, що підтримувати водний баланс в організмі дуже важливо. Але треба знати, як пити воду правильно, щоб залишатися здоровим. Ми розповімо, скільки води потрібно пити, аби не нашкодити собі.

Всі ми знаємо, чому потрібно пити воду: вона допомагає доставляти до клітин живильні речовини, виводити токсини та шлаки, нормалізувати роботу гормонів. Але мало хто здогадується, як пити воду. Адже якщо це робити неправильно, можна отримати зовсім не той результат, на який ви очікували. І ось які ознаки допоможуть вам зрозуміти, чи ви п'єте воду правильно.

БЕЗБАРВНА СЕЧА

Якщо у вас темно-жовта сеча, то це вказує на зневоднення організму. Саме таку можна побачити зранку, адже ви цілу ніч не вживали ніякої рідини. Але якщо сеча надто прозора,

це означає, що ви споживаєте надмірну кількість води. Лікарі рекомендують намагатися добитися світло-жовтого кольору сечі, який вважається ознакою здорового організму.

Краще за все пити воду саме тоді, коли вам цього дійсно хочеться.

НАБРЯКИ

Якщо на вашому тілі з'являються набряки, це вказує на

ЧОМУ НЕ МОЖНА ПИТИ БАГАТО ВОДИ

дисбаланс електролітів, який з'являється, якщо пити багато води. Особливо сильно набрякають помітні на лиці, шиї, ногах. Спробуйте зменшити кількість рідини, яку ви споживаєте протягом дня, і поглянути на результат. Якщо набряки все-рівно з'являються, варто звернутися до лікаря.

ЧОМУ НЕ МОЖНА ПИТИ БАГАТО ВОДИ

З надмірним вживанням рідини з тіла починає виводитися більше солі. Від цього найбільше страждає шкіра рук і обличчя, тьмяніє та випадає волосся. Якщо ви привчили себе пити багато води, то в холодну погоду шлунковий сік ставатиме менш концентрованим. Так створюється поживне середовище для бактерій, що потрапляють в організм разом з їжею. Якщо пити воду неправильно, то тканини нирок і печінки будуть набрякати та гірше функціонувати.

СКІЛЬКИ ВОДИ ПОТРІБНО ПИТИ, ЩОБ НЕ НАШКОДИТИ СОБИ

Єдиної норми для всіх не існує, тому кількість води, яку можна пити, завжди буде індивідуальною. Тут потрібно враховувати різні фактори: вік, стать, рівень фізичної підготовки, активність, температуру повітря, погодні умови. Тому лікарі та дієтологи радять запам'ятати одне просте правило: пити воду лише тоді, коли ви відчуваєте спрагу.

Орієнтовною нормою для дорослої людини вважається 4% від загальної маси тіла. Тобто, якщо ваша вага 70 кг, потрібно в день випивати близько 2,8 літрів води. Але варто розуміти, що сюди входить не лише вода, але й фрукти, супи, овочі.

ЧОМУ НЕ МОЖНА ПИТИ ЧАЙ З ЛОЖКОЮ В ЧАШЦІ:

ця та інші народні прикмети про популярний напій

Звичайний чай може стати причиною нещастя і неприємностей в оселі, якщо його неправильно пити. Що про цей напій може розповісти народна мудрість – читайте далі.

Чай – популярний серед українців напій, який є в кожному домі. Багато хто випиває навіть не одну, а дві-три чашки чаю на день. **В наших предків навіть були особливі прикмети та повір'я, пов'язані з цим напоєм:**

Якщо ви будете пити чай з тріснутої чашки, можете залучити в будинок нещастя.

Любите пити чай з ложкою в чашці? Краще забути про цю звичку. Наші предки вірили, що в цьому випадку розраховувати на великий фінансовий успіх не варто. А ще таке чаювання приносить біди.

Не треба також пити чай з ложки – ця звичка приносить одні борги.

В жодному разі не допийте чай з чужої чашки – всі проблеми цієї людини перейдуть до вас.

А ось якщо ви пролили на себе трохи чаю – не засмучуйтесь. За народними прикметами це означає, що на вас чекають приємні новини на роботі.

Які ще повір'я про чай існували у наших предків:

Вранці випадково поперхнулися чаєм – чекайте цього дня на хороші новини.

Облекли язик через надто гарячий чай – скоро будуть неймовірні зміни.

Довелося розбавити чорний чай холодною водою – до сварки з чоловіком.

А якщо холодною водою розбавити зелений чай – в житті будуть невдачі.

Поклали в чай замість цукру сіль – можна чекати на приємні новини.

Розлився чай – в будинку будуть збитки або неприємності.

ОГОЛОШЕННЯ

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНОЮ** Залікову книгу № 19351086, видану ДВНЗ «УжНУ» на ім'я Менджул Станіслав Олександрович (студент 6 курсу медичного факультету).

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ** Студентський квиток АК 14345552, виданий 02.09.2023 р. державним вищим навчальним закладом "Ужгородський національний університет" на ім'я Фленько Петро Іванович (факультет суспільних наук).

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ** Свідоцтво про право власності на нерухоме майно САС №190820, видане 06.09.2011 р. Виконавчим комітетом Ужгородської міської ради на магазин після реконструкції з розширенням власного нежитлового приміщення №17, що знаходиться за адресою: Закарпатська обл., м. Ужгород, вул. Грушевського (вул. Енгельса), будинок 63, приміщення 17 (загальна площа 78,9 кв.м); що належить на праві приватної власності гр. Кішак Вірі Миколаївні (частка 1/1); Свідоцтво видане згідно рішення Виконавчого комітету Ужгородської міської ради № 278 від 16.08.2011 р.; Державна реєстрація прав зареєстрована КП "Бюро технічної інвентаризації міста Ужгорода" 07.09.2011 р., номер витягу 31226983, реєстраційний номер 15940150, номер запису 23821 в книзі 115.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП Ужгородський комбінат комунальних підприємств» від 3 по 9 квітня ПІШОВ ІЗ ЖИТТЯ 21 УЖГОРОДЕЦЬ:

Вароді Єлизавета Дезидерівна 1959 р.н.
Вербиц Ганна Юрївна 1928 р.н.
Катона Бейла Йосипович 1950 р.н.
Калинич Наталія Іванівна 1960 р.н.
Ломпей Василь Чабович 1966 р.н.
Співак Андрій Антонович 1941 р.н.
Козицька Катерина Сергіївна 1937 р.н.
Кардош Михайло Йіржійович 1960 р.н.
Баранич Василь Іванович 1958 р.н.
Левкулич Юрій Петрович 1950 р.н.
Кабичая Омаді Іонович 1942 р.н.

Жулінська Ганна Василівна 1926 р.н.
Путінцева Ніна Петрівна 1938 р.н.
Падун Іван Пантелійович 1940 р.н.
Щобак Михайло Іванович 1978 р.н.
Фірцак Магдаліна Василівна 1948 р.н.
Веклюк Наталія Петрівна 1949 р.н.
Сушкина Лілія Федорівна 1933 р.н.
Белкіна Ольга Степанівна 1939 р.н.
Цмур Василь Степанович 1955 р.н.
Белоусова Ганна Борисівна 1946 р.н.
ХАЙ ЗЕМЛЯ ІМ БУДЕ ПУХОМ...

ГОРОСКОП

ОВЕН

Якщо ви намагаєтесь робити «як краще», а виходить «як завжди», – значить, ви не зовсім розумієте, що, власне кажучи, доволу вас відбувається і що з цим робити. Не нароби́ть помилок, піддавшись миттєвій паніці. Тепер краще взяти тайм-аут.

ТЕЛЕЦЬ

Тиждень багатий на різноманітні події. Зорі сприятимуть вам у всіх починаннях. Не розпоршуйтесь – поставте перед собою одну конкретну мету і наполегливо рухайтесь до неї.

БЛИЗНЯТА

Цього тижня вам дуже допоможе інтуїція. Ваші мрії почнуть втілюватися в життя. Єдине, що може завадити цьому, – байдужість та апатія, тож остерігайтесь цих проявів і налаштуйтеся на активні дії.

РАК

Втома від надмірної метушні викликати напади роздратування та пригнічення настрою. Знайдіть можливість для усамітнення у спокійній обстановці та спробуйте розслабитись.

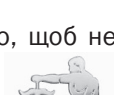
ЛЕВ

Піднесений настрій та романтика манитимуть поринути у світ життєвих насолод, забувши про реалії буденності. За бажання зможете успішно впоратися з роботою і знайти час для цікавого дозвілля.

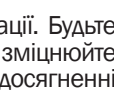
ДІВА

Сприятливий період. Потрібно зібратися з силами, приділити особливу увагу зміцненню здоров'я. На вас чекають інтенсивні зміни в роботі.

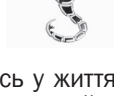
ТЕРЕЗИ

Заручіться пильністю, щоб не розгубитися й успішно з усім упоратися. Виокремивши найважливіше, рухайтесь у напрямку основної мети.

СКОРПІОН

Можливі кризові ситуації. Будьте терплячими, стриманими, зміцнюйте силу волі і непохитність у досягненні мети. Не сумуйте, не будьте істеричними – все це тимчасово.

СТРЕЛЕЦЬ

Саме тепер може здійснитися ваша найзаповітніша мрія, втілитися у життя найважливіший задум. Отож пильнуйте слушного моменту, щоб опинитися в потрібному місці в потрібний час.

КОЗОРІГ

Існує висока ймовірність здійснення найпотемніших бажань. Період сприятливий для відновлення розірваних стосунків або зародження нових, яскравих і пристрасних. Слід навчитися відрізняти справжні почуття від ілюзорних.

ВОДОЛІЙ

Тиждень насиченого спілкування та опрацювання нової інформації. Зосередьтесь на головному і не відривайтеся на дрібниці. Позитивні зрушення більшою мірою посуватимуться професійної діяльності.

РИБИ

Неспокійний і суперечливий тиждень. Його початок принесе чимало розчарувань як професійного, так і особистого характеру. Остерігайтесь впасти у відчай і пам'ятайте, що ви самі є творцем власного успіху.

АНЕКДОТИ

– Коханий, у мене зламалася машина.
– Сильно?
– Ну-у-у... Навпіл...
• • •
– Васю, а чому ти мені зраджуєш?
– Дивися: Бейонсе, Ірині Шейк, Наомі, Демі Мур, Єві Лонгорії, Моніці Белуччі, Анджеліні Джолі теж зраджували. Ну чим ти гірша за них?
• • •

З роками фото у паспорті стає все кращим і кращим.
• • •

Аби стати начальником, потрібно вміти дивитися одночасно і суворо, і косо.
• • •

Необхідно пам'ятати: якщо вам телефонують "із банку", то це можуть бути не лише шахраї, а й справжні співробітники банку із "вигідною" пропозицією кредиту. Щоправда, розвести вас на гроші хочуть і перші, й другі.

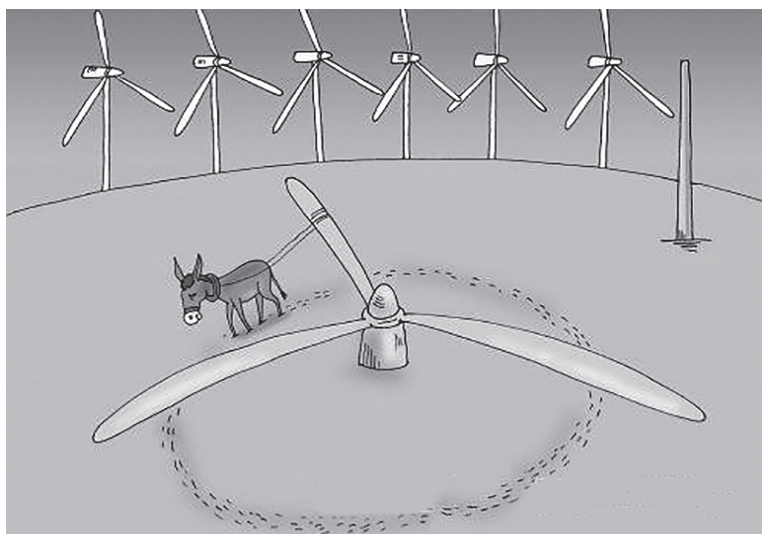
• • •
У магазині:
– Добрий день, у нас акція. Ви курите?
– Ні.
– А які цигарки ви не курите?
• • •
– А як краще познайомитись з дівчиною в Інтернеті?
– Зводи її кудись. Наприклад, на сайт гарного ресторану.

• • •
– Іноді, коли після прання підбираю пару шкарпетці, розмірковую: а якщо це шкарпетка від іншої пари, вони ненавидять одна одну, і не проживуться разом!?
• • •
Життєвий феномен: слюсар-сантехнік Петро остаточно втратив здоров'я, бо щоранку поправляв його.
• • •

З віком: лежиш, чуєш якийсь скрип і не відразу розумієш: у ліжку це рипнуло, у тобі чи в ній?
• • •

Деякі люди на гроші, яких вони не мають, купують собі речі, які їм насправді абсолютно не потрібні, аби сподобатися людям, яких вони терпіти не можуть.
• • •

Алкоголь викликає короточасне розширення судин та кола друзів.

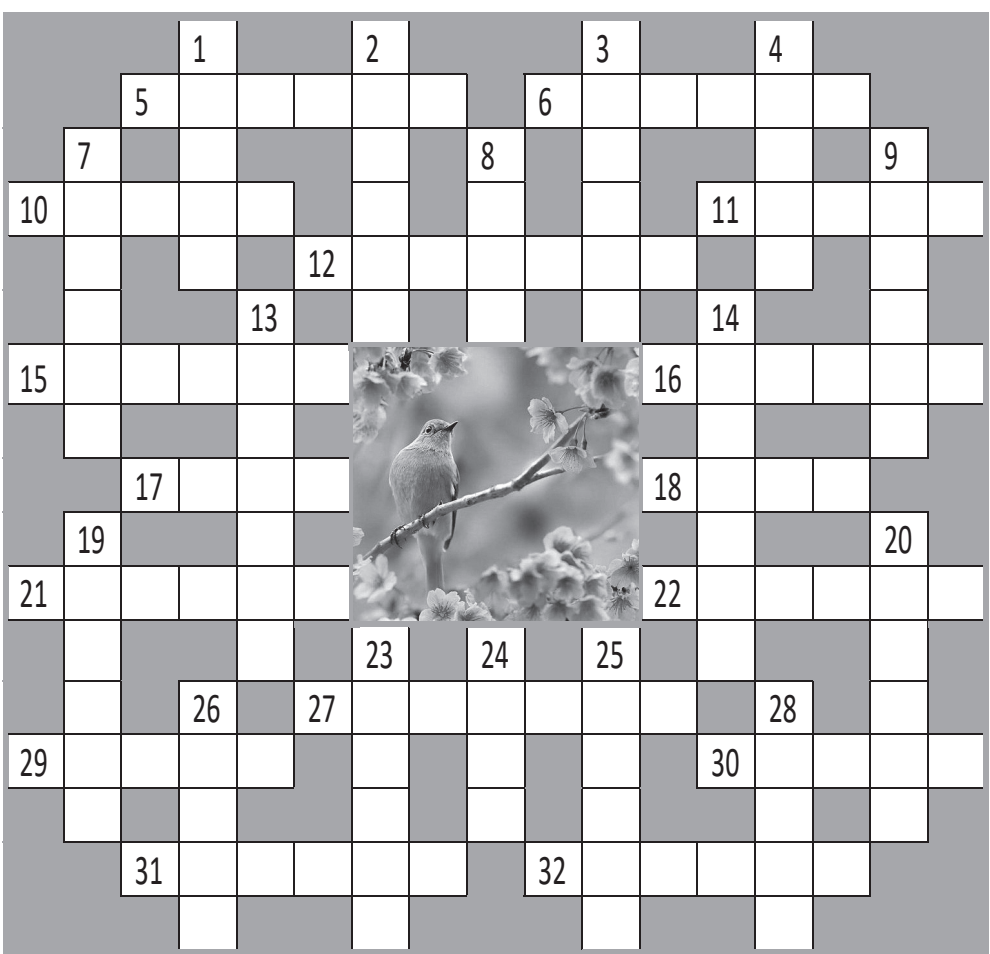

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. «Червона ..., чому зажурилась? Вже скоро співуча весна. – Від сліз материнських гілками схилилась, синів забирає війна. – Не плач, не журися, минеться тривога, Дай Боже цієї весни, птахи сповістять, Що уже перемога і більше немає війни» (С. Українець).

6. «Чистий ...», «Великий ...», який припадає на останній тиждень напередодні Великодня. 10. Прислів'я: «Весна багата на ..., а хліба в осені позичає». 11. Народна прикмета: «У квітні ранковий ... віщує ясну погоду». 12. Зародок пагона рослини, що забезпечує його верхівкове наростання. 15. «Скоро прилетять в гаї голосисті ..., Будуть радо щебетать, будуть весноньку вітать». 16. «Була весна весела, щедра, мила, Промінням грала, сипала квітки. Вона летіла хутко, мов стокрила, за нею вслід співучії ...!» (Л. Українка). 17. Відцвіла під тинном знову рута-..., Пахотить сьогодні тільки у руках, ... моя ..., запах твій – це свято» (В. Назарук). 18. Прислів'я: «На Юрія сіна коню кинь, та й ... закинь». 21. Народна прикмета: «... купуються ранньою весною до тепла». 22. Прислів'я: «У квітні ... один день блисне, а сім днів кисне». 27. Персонаж слов'янської міфології – дух або хатнє божество, що живе в хаті, та піклується про неї та її жителів, або навпаки – шкодить. 29. «Рясний ... і затишний я знаю і знаю там ще вишню я одну – Було не раз, турботний, дожидаю Я в той ... її мою весну» (Б. Грінченко). 30. В слов'янській міфології Бог весняного сонця, розквіту природи, родючості. 31. Назва старовинних слов'янських обрядових пісень, пов'язаних з початком весни у західних регіонах України. 32. «Теплий ...» – день 30 березня, коли пацієнки виносять вулики з бджільників.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. «Лунала музика весни і розквітали в небі зорі, Коли на ... чи на горі, Своєю любов зустріла ти!» (Леся Горова). 2. «Де Рось і Росава біжать у ..., Між ними лежить мось рідне село. І яблуні білі цвітуть під вікном, Як мамині скроні, що сиві давно» (N. N.). 3. Прислів'я: «Прилетіли ... – принесли весну здалеку». 4. Бог в слов'янській міфології, який першим своїм весняним громом воскресяє землю, повертаючи їй життя. 7. У дохристиянських віруваннях Бог сонця – владика небесного вогню. 8. Прислів'я: «Наряди ... у весняний день, і ... буде хорошень». 9. Травневе богослужіння на посвяту Богородиці Марії – Цариці Небес. 13. Народнопоетична назва квітня. 14. У давньослов'янській міфології – Бог вітру, вихору і бурі. 19. Прислів'я: «Май-... дощами нагадай». 20. «... – радісні дзвіночки – доторкаються листочків, з луку пишної постелі квіти дивляться веселі, бо весна прийшла» (С. Шушкевич). 23. Прислів'я: «Живе,

КРОСВОРД «ВЕСНА»

як ... на плоті – хто йде сполохне». 24. «Ой не біжи ... так швидко, Шепоче їй блакитна квітка. Ой не біжи ... так швидко, Ой зупинися хоч на хвилинку, – Тече ..., не зна зупинку» (Ю. Рибчинський). 25. «Літній ...» – день 22 травня, коли господарі виводили коней у поле на першу пашу. 26. Веснянка: «Весняночка, паняночка, хто по тобі ходить, ой там ... дівчиноньку водить». 28. Гаївка: «А ми ... сіяли, сіяли, Ой дід-ладо, сіяли, сіяли. А ми ... витопчем, витопчем, Ой дід-ладо, витопчем, витопчем!».

Підготував Мар'ян Слоцький

ВІДПОВІДІ:
По горизонталі: 5. Кавнина, 6. Четвер, 10. Квіти, 11. Туман, 12. Брунька, 15. Сонор, 16. Пташки, 17. М'ята, 18. Вина, 21. Ворони, 22. Погода, 27. Домовик, 29. Сахар, 30. Рядок, 31. Явкою, 32. Овека. По вертикалі: 1. Ціцят, 2. Діптро, 3. Лекея, 4. Перун, 7. Сварот, 8. Пень, 9. Метіва, 13. Південь, 14. Стрибок, 19. Розмарин, 20. Бажки, 23. Сорочка, 24. Вода, 25. Микола, 26. Козак, 28. Просо.

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678
у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910.
Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.
Тираж 1050 екз. Замовлення № 811.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів. • Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. • Голонор виплачується тільки за замовленими матеріалами. • Передплатний індекс газети "Ужгород" для індивідуальних передплатників – 41807, для юридичних осіб – 01807.